

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

41. De Constantia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

*Id quod in presenti est momentaneum &c 2. Cor. 4.
leue tribulationis nostra, supra modum in
sublimitate aeternum gloria pondus opera-
tur in nobis.*

De Constantia.

XLI.

I. **E**xpende quomodo valde merito-
riè sit exercenda Constantia (Quæ
est virtus inclinans ad stabiliter perseue-
randum in bono, superatis omnibus impedi-
mentis usque ad finem, cui aduersatur per-
tinacia in malo, & inconstantia in bono.)
Quoad actus quidem internos sic, 1.
Nolendo statim studiumque perfe-
ctionis semel suscepimus, modumque
virtuosè vivendi, & in spiritu profaci-
endi, vñquam deserere. 2. Desiderando
in assidue triplicis perfectionis aut
cuiusvis virtutis studio constater pro-
gredi, nec ob vllam difficultatē quic-
quā de feroce remittere. 3. Proponē-
do quosvis labores, molestias & re-
moras in studio eximiæ perfectionis
occurrentes constanter usque ad mor-
tem conari superare: idq; amore Dei,
& zeli imitandi constantiam Christi,
heroico affectu & conatu, invicto
animi robore, & inexhausta diutius, &
in magis arduis constantiam probādi
cupiditate. Quoad externos verò
actus,

rectus, hæc omnia verbo & opere ipso declarando, ex pura intentione, cum debita voluntatis promptitudine, omniumque virium applicatione. His consideratis, praedicta desideria elicenda cum propositis practicis.

II. Quam excellenter hanc Constantiam exercuerit B. V. tota vita in omnibus suis actionibus, maximè in annunciatione incarnandi Verbi mystri, preferendo votum virginitatis dignitati Matris Dei, astando cruci morientis filij : ad maiorem sanctitatem indefessò labore contendendo peractus omnium virtutum intensiores usque ad extreum spiritum! Quantò excellentius Christus Dominus tota vita in omnibus quæ dixit, fecit, passus est, maximè in cruce, ubi consummavit perfectissimè opus nostræ redēptionis! Zelus imitandi.

III. Incitamenta, quod constantiam in bono Deus maximè nobis incul-

Eccles. 10. cet. 1. Monitis, Si spiritus potestatem & II. habens ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris. Confide in Deo, & mane

Ezech. 33. in loco tuo. 2. Minis, Iustitia Iusti non

Apoc. 3. liberabit eum in quacumque die peccauit. Ecce venio cito, tene quod habes,

ne nemo accipiat coronam tuam. 3. Promissis, Esto fidelis usque ad mortem, & Apoc. 2. dabo tibi coronam vita. & Qui perseveraverit usque ad finem, hic saluus erit. Fervor proficiendi in constantia.

De Temperantia, Abstinentia, & XLII.

Sobrietate.

I. Expende in quo consistat Temperantia, Abstinentia, & Sobrietas, & quomodo exercendæ. Temperantia in genere. *Est virtus qua cohibet appetitum ab ijs, qua turpiter appetuntur.* Abstinentia *qua in ciborum, Sobrietas qua in potionis maximè inebriantibus sumptione debitum modum constituit.* Hæc possunt meritorie exerceri, quoad actus quidem internos, volendo, desiderando, ac proponendo actus eius externos sequentes exercere. 1. In ijs, quæ spectant ad corporis voluptatem, omnem honestatem amplecti, omnem turpitudinem erubescere, & in ijs assumendis pro mensura necessitatem habere. 2. Non appetere nec sumere cibos vetitos: non laudiores: non communes exquisitus conditos: non singulares: non extra tempora consueta, & necessitatem: non exceedere in quantitate, modo